

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. július 9. napján és október 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. február 29. napján kihirdetett KB.II.46/2007/25. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltást lefokozás katonai mellékbüntetésre enyhíti.

A vádlottat vagyonelkobzás címén 12.355 (tizenkettőezer-háromszázötvenöt) Ft megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 29. napján kihirdetett KB.II.46/2007/25. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi börtönbüntetésre, 1 évi közügyektől eltiltásra, 80.000.-Ft pénzmellékbüntetésre és 12. 294.-Ft összegű vagyonelkobzásra ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás végett. A vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.52/2008. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlott javára értékelje az eddigi, átlagot meghaladó szolgálat-teljesítését. A kiszabott börtönbüntetés mértékét a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontja alkalmazásának mellőzésével

súlyosítsa, a vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetése tartamát emelje fel, és a vagyonelkobzás összegét változtassa 12.355.-Ft-ra. Egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezésben, valamint a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint a lefolytatott első fokú bizonyítási eljárás során nem volt lehetősége találkozni a védencére nézve terhelő vallomást tett személyekkel. A nemzetközi jogsegély keretében eljárási cselekményeket végző belga hatóság ugyanis nem értesítette őt és védencét a kihallgatások időpontjáról és helyéről. Ezzel a közvetlenség elve sérült, ezért újra nemzetközi bűnügyi jogsegély keretében ki kell hallgatni ezeket a személyeket, azonban biztosítani kell a vádlott és védője részére, hogy részt vehessenek az egyes eljárásjogi cselekményeken. Mivel a bizonyítás a másodfokú eljárás kereteit meghaladja, ezért szükséges az ítélet hatályon kívül helyezése.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy jelentősen megnehezítette a védekezését az a körülmény, hogy a legjelentősebb bizonyítékok nemzetközi bűnügyi jogsegély keretében kerültek beszerzésre és nem volt lehetősége a rá nézve terhelő vallomást tett személyek meghallgatásánál jelen lenni. A vád alóli felmentésére tett indítványt.

A bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre, valamint az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezései, indítványai nem alaposak.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a katonai tanács ítélete megalapozott. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint nem fordult elő olyan eset, hogy előny fejében állított volna ki vízumot, egyébként a konkrét vízumkiadásra már nem

emlékezett. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldalától 12. oldaláig igen részletesen foglalkozott az általa megvizsgált bizonyítékok értékelésével, és nem tévedett, amikor a vádlott védekezésével szemben a tanú1 vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság az egyes bizonyítékok igen részletekbe menő értékelése eredményeképpen helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az ügyben beszerezett, illetve rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is tanú1 vallomását támasztották alá. Az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldalán helytállóan rögzítette a feljelentést tett tanú1 vallomásával, illetve nyilatkozataival kapcsolatban, hogy azt miért fogadta el a tényállás alapjául. A bizonyítékok tartalmával összhangban állapította meg azt, hogy a feljelentést tett személy a neve felvállalásával megírta a panaszlevelét, kellő indokát adta, hogy erre miért csak néhány héttel az eset után került sor, az eljárás különböző szakaszaiban következetesen kitartott állításai mellett, illetve vallomásait alátámasztották egyéb bizonyítékok, így különösen releváns körülmények tekintetében tanú2 valamint tanú3 nyilatkozatai. Az elsőfokú bíróság a feljelentő vallomásait alátámasztó további bizonyítékok hitelt érdemlőségével is foglalkozott és nem tévedett, amikor a vádlott védekezésével szemben ezen személyek nyilatkozatait is elfogadta a tényállás megállapításakor. Külön foglalkozott a katonai tanács a bűnügyi jogsegély keretében beszerezett bizonyítékok felhasználhatóságával és törvényesen döntött, amikor ezeket a vádlott ellen folyó büntetőeljárásban felhasználhatónak ítélte meg. A nemzetközi bűnügyi jogsegély keretében beszerezett bizonyítékokat az 1994. évi XIX. tv-nyel kihirdetett a Kölcsönös Bűnügyi Jogsegélyről szóló Európai Egyezmény 3. cikk 1. pontjával összevetve megállapítható, hogy a vádlottra nézve terhelő vallomást tett személyek a vallomástételt megelőzően a saját joguk által meghatározott módon kioktatásra kerültek. Nem merülhet fel kétség azzal kapcsolatban sem, hogy az elsőfokú bíróság által intézett megkeresést a megfelelő külföldi igazságügyi hatóság teljesítette. A szerződés 24. cikkében foglaltak szerint ugyanis bármely szerződő fél az egyezmény aláírásakor, vagy a megerősítési vagy csatlakozási okmányának letétbe helyezésekor az európai tanács főtitkárához intézett nyilatkozatában meghatározhatja, hogy mely hatóságokat tekinti az egyezmény alkalmazása szempontjából igazságügyi hatóságoknak. A másodfokú bíróság megkeresésére az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium által küldött tájékoztatás alapján megállapítható, hogy az adott egyezmény 24. cikkéhez az ország által tett nyilatkozat szerint az egyezményben használt igazságügyi hatóságok meghatározás ország értelmezésében az igazságszolgáltatásért felelős bírói testület tagjait, a vizsgáló rendőrbírákat és az ügyészség tagjait jelenti. A jogsegély teljesítését tehát szabályszerűnek kell tekinteni függetlenül attól, hogy magát a bűnügyi jogsegélyt nem közvetlenül a megkeresett bíróság teljesítette. A szerződés 4. cikkében foglaltak szerint az érdekelt személyek a megkeresés teljesítésénél akkor lehetnek jelen, ha ahhoz a megkeresett fél kifejezetten hozzájárul. Ezért nem támadhatóak az így beszerezett bizonyítékok azon az alapon, hogy a vádlottnak és védőjének nem volt lehetősége részt venni a jogsegéllyel érintett személyek kihallgatásánál. Helytállóan utalt azonban arra ítélete 11. oldal 2. bekezdésében az elsőfokú bíróság, hogy a védelemnek lehetősége volt arra, hogy kérdéseket fogalmazzon meg, amelyek megválaszolást nyertek a jogsegély teljesítése során, ily módon a védelem jogai nem sérültek. Ugyanezen okokra

figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott és védője által előterjesztett és további bűnügyi jogsegély kérelemre vonatkozó indítványt elutasította, figyelemmel arra, hogy attól további eredmény már nem várható, pusztán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a fellebbezésben a vádlott és védője új tényt, új bizonyítékot nem jelöltek meg, továbbá megállapítható az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, valamint a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések, indítványok eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállásból a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat a Btk.258/A.§ 2. pontjában írt értelmező rendelkezésre is figyelemmel a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés 1. tétele szerint minősülő és büntetendő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a Btk.43.§a./ pontjában írt börtönbüntetést szabott ki. A szabadságvesztés tartamának a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontjában írt enyhítő rendelkezéssel történő meghatározása a bűncselekmény elkövetése és az első fokú ítélet kihirdetése közötti jelentős időmúlásra figyelemmel történt. Megállapítható azonban, hogy időközben a másodfokú határozat meghozataláig további időmúlás következett be. A vádlott a bűncselekményt 2005. júliusában követte el, a 3 évet is meghaladó időmúlásra is figyelemmel az ítéltábla katonai tanácsa arra a következtetésre jutott, hogy már indokolatlan a vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés végrehajtása, ezért azt a Btk.89.§ (1) és (3) bekezdései alapján 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére figyelemmel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásának törvényi feltételei megszűntek, ezért azt a másodfokú bíróság a Btk.131.§-ában írt lefokozás katonai mellékbüntetésre enyhítette. A súlyos, korrupciós bűncselekmény elkövetésével a vádlott ugyanis méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, ezért vele szemben ezen katonai mellékbüntetés kiszabása nem mellőzhető. A haszonszerzés

céljából bűncselekményt elkövető és megfelelő jövedelemmel rendelkező vádlottal szemben indokolt volt a pénzmellékbüntetés kiszabása is. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e./ pontja alapján vagyonekobzást alkalmazott, azonban az ügyészi indítványban foglaltak szerint az elsőfokú bíróság a vagyonekobzás összegét tévesen állapította meg 12.294.-Ft-ban. Ezért a másodfokú bíróság a helyes 2005. április 12-ei forint-euró árfolyamának megfelelően a vagyonekobzás összegét 12.355.-Ft-ra módosította.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. október 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadóbíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. október 22.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző